

5. Min. nařízením ze dne 29. července 1870 č. 94 ř. z. byly u příležitosti války vypuknuvší s jedné strany mezi severoněmeckým spolkem a státy jihoněmeckými a s druhé strany mezi Francií vydány o válečné kontrebandě podobné zákazy, jako jsou zákazy právě uvedené. (Viz články: Blokáda, Kořist, Neutralita.)

Podlounictví ve společnosti (Společnosti podlounické).

I. P o j e m.

Podlounická společnost jest spojení dvou nebo více osob ku podpoře nebo páchání podlounictví, přípravě neb opatřování pomůcek, ku zajištění zdaru podniků podlounických nebo vůbec k usnadňování, podpoře nebo páchání těžkých přestupků důchodkových, pokud činnost tato jeví se býti zaměstnáním opět a opět provozovaným. Smluvením společnosti podlounické nebo přístup k ní tvoří sám o sobě přestupek důchodkový bez ohledu na přestupky spáchané členy této společnosti, kteříž podléhají trestu zvláštnímu.

II. Členové společnosti podlounické.

1. Za původce společnosti podlounické pokládati sluší toho, kdo společnost zřídí, kdo hlavně řídí její činnost, kdo zajišťuje nebo přislubuje zdar netoliko jednotlivých přestupků důchodkových, nýbrž vůbec přestupků, které má společnost páchati, podporovati neb ukrýti, a to na dobu trvání společnosti nebo na dobu neurčitou, věda, že jedná se tu o to, aby společnost podlounická zajištěna byla (§ 252).

2. Pachateli jsou členové společnosti, jež nelze pokládati za původce její, a kteří zamýšlejí zdar přestupků důchodkových, jich páchání, podporu neb ukrytí pomocí společnosti neb aspoň pro určitý čas to zajišťují nebo slibují zajistiti, při čemž se předpokládá, že vědí, že jde o to, aby společnost podlounická zajištěna byla (§ 253).

3. Spoluvinníky jsou oni, kdož nejsouce původci nebo spolučleny společnosti, vyhledávají členy pro ni nebo svádějí ku vstoupení k ní a při tom spolupůsobí k tomu, aby společnost stala se skutkem; dále oni, kdož obstarávají příjem peněz, objednávky, vydání, uschování neb odbyt předmětů podlounických na účet takové společnosti, o níž vědí. Za spoluvinníka pokládá se dále ten, kdo prokazuje služby společnosti, věda o její nezákonné podstatě ku provádění, podpoře neb ukrývání podlounictví nebo zmíněných těžkých přestupků důchodkových, dále ten, kdo poskytuje nebo pronajímá přístřeší, neb užívá společnosti podlounické, věda o nezákonné její existenci, aby nabytí nebo do obchodu dáti mohl předměty, ve příčině jichž státní důchodky zkráceny byly nebo zkracovány jsou, nebo kdo pojišťuje neb slibuje pojistiti zdar jednotlivých přestupků důchodkových, kteréž společnost podlounická páše neb, o něž se pokouší, věda, že jde tu o přestupky společnosti podlounické (§ 254).

4. Za účastníka pokládati dlužno toho, kdož nabyl vědomosti o existenci podlounické společnosti a opomene to oznámiti, kdož opomene neb odepře pomoci při pátrání po známé jemu společnosti podlounické, dále při pátrání po původcích, pachatelích nebo spoluvinnících této společnosti, nebo předmětech a pomůckách, jakkoli dle svého úřadu, dle služby nebo zaměstnání svého, povinen jest v prvním případě k oznámení, v druhém případě ku spolupůsobení při vyhledávání. Konečně ten, kdo jiným způsobem nadržuje přestupkům společnosti podlounické, původci nebo členu této společnosti, věda, že tu jde o společnost podlounickou (255).

III. Tresty.

1. Původci podlounické společnosti mají býti potrestáni tuhým vězením od 6 měsíců do 1 roku.

2. Pachatel má býti potrestán tuhým vězením od 3 do 6 měsíců, avšak za okolností zvláště těžkých až do jednoho roku, jmenovitě provozoval-li pachatel zaměstnání to ve značném rozsahu po dlouhou dobu nebo se zvláště nebezpečnými pomůckami.

3. Spoluvina neb účastenství potrestati se mají prostým nebo tuhým vězením od jednoho do 3 měsíců, za okolností zvláště těžkých až do 6 měsíců; za okolností polehčujících snížen může býti trest proti původcům, pachatelům a spoluvinníkům na trest prostého nebo tuhého vězení od 8 dnů do 1 měsíce (§§ 257—260). Spáchá-li podlounická společnost jeden nebo více přestupků důchodkových nebo poskytla-li při tom podporu neb úkryt, neb učiní-li pokus, který za způsobilý ku provedení činu pokládati lze (§ 18), má býti proti každému původci společnosti podlounické nalezeno na pokutu od 200 do 2000 zl., proti každému pachateli pak na pokutu od 100 do 1000 zl. bez ohledu na tresty majetkové nebo vězení a zostření trestů (§ 263).

Podnájem.

Nájemce a pachtýř mají právo pronajmouti resp. propachtovati dále třetím osobám věc najatou, může-li se tak státi bez újmy vlastníka a nebyl-li v původní nájemní smlouvě podnájem nebo podpacht výslovně zakázán (§ 1098 o. o. z.). Z toho plynou tyto právní poměry :

1. Zpečuje-li se pronajímatel vpustiti podnájemce, může nájemce odepřítí placení nájemného, poněvadž pronajímatel nesmí rušiti nájemníka v užívání objektu najatého (§ 1096 o. o. z.) a poněvadž dle všeobecné zásady § 1052 o. o. z. není pronajímatel oprávněn žádati nájemné, zpečuje-li se splniti svůj závazek : nerušené odevzdání předmětu nájemního (rozh. ze dne 29. září 1857 č. 9941).

2. Podnájemce není oprávněn ku žalobě na vyklizení věci nájemní proti vlastníkovu jejímu, poněvadž obligační poměr právní založen byl jedině mezi pronajímatelem a podnájemníkem, nikoli však mezi podnájemníkem a původním pronajímatelem, který smlouvě o podnájem ani přítomen nebyl a poněvadž podpronájem nepůsobí postup nájemních práv se strany nájemce na projímatele (rozh. ze dne 3. srpna 1893 č. 8895). Byl-li podnájemník bezprávně od pronajímatele z obydlí vyklizen, má tedy jedině proti podpronájemníkovu nárok na vrácení nájemného (rozh. ze dne 25. ledna 1859 č. 398).

3. Vlastník domu nemá práva ku výpovědi vůči podnájemníkovu, poněvadž úmluvy mezi pronajímatelem a nájemníkem netýkají se nijak podnájemníka, který není s vlastníkem domu v nijádném smluvním poměru (rozh. ze dne 17. října 1889 č. 11831).

4. Původní pronajímatel má však za účelem pojištění nájemného a pachtovného zákonné právo zástavní i ku svrškům přineseným od podnájemníka a jemu náležejícím neb od kohosi třetího jemu svěřeným, které ještě v čas žaloby tam jsou.

5. Avšak podnájemník ručí původnímu pronajímateli toliko dle míry svého nájemného, nemůže však namítati, že zaplatil nájemci napřed (§ 1101 o. o. z.). Podnájemník ručí jen předměty, které sám přinesl ; první pronajímatel nemá za ním nijakého osobního nároku (rozh. ze dne 10. září